

# Zörgető

*Íme az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énelem. (Jel 3.20)*

IV. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

2012. REFORMÁCIÓ

**2-3. oldal:**

Reformáció

**4-5. oldal:**

Gondnoki beszámoló

**6-7-8. oldal:**

Beszámoló a hittantáborról

**9. oldal:**

Bizonyágtétel

**10-11-12. oldal:**

Szentföldi úti beszámoló

**13-14. oldal:**

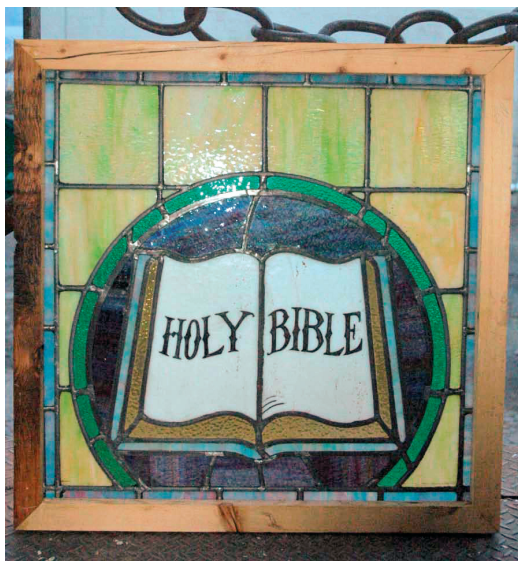
Gyermekeknek: Történet a sündisznóról

**15. oldal:**

Gyülekezeti „Hogy is van?” – A mohácsi vész és a reformáció

**16. oldal:**

Alkalmaink





*„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által” Róma 5:1*

Isten szeretetének mérhetetlen gazdagsága minden nemzedék számára kijelentetik és erről maga Isten gondoskodik. A hit útját sokszor akadályozta, az emberek által elferdített vallási gyakorlat, a tévedések hittételként való elfogadása, és az emberek feletti félelem központú lelki uralom kiterjesztése. Bátorság kell ahhoz, hogy megérintsük azt, ami szentnek és sérthetetlennek tűnik és abszolút tekintélynek számít. A legnagyobb dolgokkal kapcsolatban elakad az embernek a hangja és nem találja a kifejezéseket. Luther

Márton személyisége, útkeresése, gyötrelmei, és vívódásai, mint olvasztótégely az Isten kezében alkalmassá tette egy nagyobb és mindenkire érvényes igazság felmutatására. Krisztus kegyelmének és megváltói tettének egyedüli üdvözítő voltát az emberi cselekedetek üdvösségszerző hatalmával szemben ismét ki kellett mondani.

A megváltás szabadságának elvesztése a hit útján gyötrellemmel, félrevezetéssel, és az emberi lelkek felett gyakorolt hamis hatalommal jár. Megkötöz, megfélemlít, vagy éppen látszatbékességre juttat.

Isten Lelke adott erőt és bölcsességet a reformátoroknak, hogy minden megfélemlítés ellenére ne adják fel a mások éle-

tét is megtartó igazságok kimondását. Tisztelettel kell gondolnunk azokra, akik ebben a munkában részt vettek, néhányat felsorolok: Kálvin János, Szegedi Kis István, Huszár Gál, Méliusz Juhász Péter, Károli Gáspár, Szenci Molnár Albert és még sokan mások.

A magunk területén mindannyian ennek a szellemi örökségnek a hordozói és táplálói vagyunk. Identitásunk és hitünk formáltatásában, a mindennapok feladatai között alkalmunk és lehetőségünk van ma már anyanyelvünkön olvasni a szentírást, nem tabu gondolkodni és megvizsgálni hitünk kérdéseit, és nem vagyunk alávetve lelki értelemben a bűnbocsátó cédula szerű mechanizmusoknak és mintáknak. Gyermekünket egy megtartást és menedéket adó Istenhez tudjuk vezetni, aki Jézus Krisztusban felfedi titkát számukra, és tanítása biztos alapot ad az életükben.

A református lelki örökségnek része a folyamatos reformáció gyakorlása a mindenkor deformációval, megmerevedéssel, és elhajlásokkal kapcsolatban. Az egyház egysége nem a felszínen kell, hogy megmutatkozzon, hanem Isten újjáteremtő megváltói tetteivel összhangban az emberek lelki megtartását kell munkálnia. Isten gazdagító kegyelmét kívánom a reformáció ünnepén minden testvérünk számára és kívánom, hogy élő hitünk legyen, ami alkalmas a jelen korszak kihívásaival szemben megállni és megtartja lelkiünket az üdvösség útján.

Csenki András  
lelkipásztor

## Áprily Lajos: Kálvin, 1535

### Aetatis suae 26

*Ott ül a tornyos, vén Basileában,  
fiatalon, a zord idők fokán.  
Helvét magasság ég a messzeségben  
s a kor vihorsugára homlokán.*

*Páris felől piros máglyák lobognak,  
jajgatva sír egy messzi, tompa kar.  
Ádám esendő, átkozott fájában  
Lázad a bűn és zúg a zűrzavar.*

*Vergődve látja lázmeleg szemével,  
Igazság annyi hőse hogy zuhan.  
S kitör a jajszó nyugtalan szívéből:  
Meddig a próba, meddig még, Uram?*

*A vörös Münster várja már Erasmust,  
Az ősz, ki hullva is világtudás.  
De Pál apostol óriás alakja  
Fölébe nő, mint égő látomás.*

*S feleletül mögötte felmagaslik  
A véretestű embernek-fia:  
Fény hull sebéből és a fény zenéje:  
Egyedül Istené a glória.*

*S két szót kiált a bibliás magasság,  
Hogy megkondul belé a végtelen:  
Eleve-elrendeltetés az egyik,  
S megváltó arcú társa: kegyelem.*

*S megered tolla lázas éjszakákon,  
És növekedve ír és írva nő.  
Amit leír, a századokba csendül,  
Sors lesz belőle, szellem és erő.*

*Acélos új rend, győzelmes tanítás,  
Világformáló s mégis ősi szó.  
S teremtvé hull a szomjazó szívekbe:  
Igaz tudomány. Institutio.*

## Kedves rákosfalvai testvérek!

Teremtőnk jóvoltából igen hosszú lett az idei nyár. Gyülekezeti életünkben a nyár központi eseménye a hittantábor volt. Több év után újra benépesült egy teljes hétre a templomkertünk és közel 30 gyermek vett részt ezen az eseményen. Meglátásunk szerint maradandó élményt adott a gyermekeknek, segítőknek s még néhány szülőnek is. Köszönet érte minden szolgálónak és szervezőnek, remélhetőleg jövőre is lesz hittantábor!

Augusztusban az egyik vasárnapi istentiszteletünkön négy gyermek is részesült a keresztség sákramentumában. Nagyon megható élmény volt. Szeptemberben gyülekezeti hétvégén Tahiban voltunk és az „öröm” kifejezést jártuk körül. A tartalmas alkalmak után mindenképpen gazdagabban térhettünk haza. Szeptember végén új alkalom indult gyülekezetünkben, a házaspár kör, melyet ezentúl havonta tartunk.

Októberben újra indult a filmklub. Örömteli, hogy a nyári szünet után folytatódott a szép korúak klubja. Minden alkalomra szeretettel várunk mindenkit!

Az idén még lesz két rendhagyó bibliaóra és evangelizációs hét is.

Elindultak hittancsoportjaink az iskolákban, illetve minden vasárnap vasárnapi iskolát tartunk a gyülekezeti teremben, míg a kisházban 0-5 éves korú gyermekekre felváltva vigyázunk.

Nyáron ki lett cserélve két bejárat fölött az előtető és egy új korlát is készült. A kertünk is megszépült. Az egyházmegye által kiírt pályázat által egy színes nyomtatóhoz jutott a gyülekezetünk. A kőbányai és zuglói önkormányzattól is kaptunk 500 ezer forintot pályázatokon keresztül, amit ifjúsági munkára és a gyülekezetünk mindennapi életében felmerülő kiadásokra fordítottunk.

Még az idén elvégeztetjük a templomunkban szükséges érintésvédelmi javításokat.

Ajánlom mindenki figyelmébe honlapunkat, [www.rakosfalva.net](http://www.rakosfalva.net), ahol az ígéhirdetések és az aktuális alkalmaink megtalálhatók.

November 10-én de 9 órától templomtakarítást szervezünk, várjuk testvéreinket erre a szolgálatra! Keresünk egy szolgálót, aki szívesen frissíti hirdető tábláinkat, ez heti 30 percet venne igénybe! Jelentkezni nálam lehet. Előre is köszönjük!

Szeretettel hívjuk diakónusainkat egy diakóniai délutánra november 24-én 15 órára az Újpest belső-városi református templomba! Köszönjük a szolgálatokat, imádságokat és adományokat. Kívánom mindenkinek, hogy lelkünkben is megújuljon az életünk!

### Május

27-én úrvacsorás pünkösdi istentisztelet Csenki András szolgálatával

28-án úrvacsorás pünkösdi istentisztelet Kiss Zsuzsa Barbara légátus szolgálatával

### Június

2-án házaspári csendes nap Fodorné Ablonczy Margit szolgálatával, közel 40-en vettünk részt az alkalmon

5-én baba-mama klub és szépkorúak klubja

12-én szolgálók bibliaórája

13-án felnőtt konfirmandusok bibliaórája

17-én tanévzáró istentisztelet

19-én szépkorúak klubja

### Július

3-án szépkorúak klubja

5-én Gimesi Zsuzsa bibliaórája

8-án istentisztelet Sági István szolgálatával

12-én Gimesi Zsuzsa bibliaórája

15-én istentisztelet Sági István szolgálatával

17-én szépkorúak klubja  
 19-én Gimesi Zsuzsa bibliaórája  
 29-én úrvacsorás istentisztelet Gimesi Zsuzsa szolgálatával

### Augusztus

2-án Szombathy Gyula bibliaórája  
 13-17 -ig ifi tábor Ábrahámhegyen  
 16-án Németh Józsefné bibliaórája  
 19-én istentisztelet Szűcs Tamara szolgálatával

### Szeptember

4-én szépkorúak klubja  
 11-én szolgálók bibliaórája  
 14-16 gyülekezeti csendes hétvége Tahiban  
 16-án istentiszteletet Sági István szolgálatával  
 27-én Németh Józsefné bibliaórája

### Október

2-án szépkorúak klubja  
 9-én szolgálók bibliaórája  
 18-án szépkorúak klubja  
 25-én Nemzettudat és Keresztység címmel tartott előadást Berki Péter történész, történelem tanár és a Refisz titkára.

### Előttünk álló alkalmak:

28-án 10 órakor Lakó István Józsefvárosi beosztott lelkész szolgál Úrvacsorás Istentiszteleten és fellép a Hunyadi Vén Diák énekkórus  
 28-án 16 órakor házas kör Fodorné Ablonczyné Margit dunamelléki missziói lelkész szolgálatával  
 30-án szépkorúak bibliaórája

### November

5-én Filmklub 18 órától Beszélgetés a Nevem senki (Rendezo: Tonio Velerii) c. film kapcsán  
 13-án 10 órakor szépkorúak klubja, 18 órakor szolgálók bibliaórája  
 27-én szépkorúak klubja

29-én 18 órakor Molnár Róbert Kübekháza polgármesterének „Egy politikus Isten szolgálatában” c. előadása

### Esküvő

Házasságot kötött templomunkban Horváth Mikós és Siklós Annamária, Bakai Edina és Róth István. Isten áldását kívánjuk házasságukra!

### Keresztelő

Demetrovits Krisztina, Balabás Géza, Barabás Adrienn, Vörös Zoltán, Pesti Liliana Dorina, Horváth Kincső Bora, Horváth Csanád Magor, Hamar Edina Réka, Szabó András Zoltán, Mészáros Lili, Mészáros Márton, Varga Virág, Orosz Zoltán, Varga Márk, Nehéz Bernát, Sény Blanka, Géresi Flóra, Simon Áron, Varga Zita, Petőcz-Nemessányi Zsófia,  
 Kívánom a szülőknek, keresztszülőknek és a felnőtt kereszteleteknek, hogy az itt tett fogadalmat megtartsák, és Isten áldása legyen életükön!

### Elhunytak

Zachári Zsolt, Tóth Pálné Báthi Ilona, Bollok Zoltán, Tóth Miklósné Egeresi Piroska, Páncél Jánosné Horváth Ilona, Juhász Imréné Lajter Rózsa  
 Áldott legyen az emlékezetük és kívánjuk Isten vigasztaló kegyelmét a hozzátartozók részére!

A reformációkor gondoljunk elődeink hűségére, Isten iránti szeretetükre és szolgálatuk elvéülhetetlen érdemeire!

„ Aki pedig segítségül hívja az Úr nevét üdvöszül”. Ap Csel 2,21

Kiss László

# Beszámoló a gyülekezeti hittan táborról

## A Kis Zarándok vándorútja



(A Rákosfalvai Református Egyház első hittan-táborának eseményei 2012 júl. 30 – aug. 3-ig.)

Kezdetben csak 15 gyermek jelezte részvételi szándékát, főként a vasárnapi iskolásaink és óvodásaink közül. Az első megbeszélésre nyolc szolgáltató jelentkezett. András lelkes bemutatta a tábor programtervét, melynek alapját Bunyan: A zarándok útja című regénye adta. Megindult a lázas készülődés. Mire a tábor elkezdődött el is érkeztünk: H.L.Taylor: Kis Zarándok vándorútja című gyerekeknek szóló regényéhez. Az ötnapos program erre lett felépítve. Azt szerettük volna, ha gyermekeink jókedvűen, boldogan és hitben járva töltik itt az idejüket. A történet arról szól, hogy a kis zarándok elindul a Romlás városából és különféle próbák után megérkezik a Mennyei városba. Az út nem volt könnyű, mert a kis zarándoknak sok próbát kellett kiállnia. Napról napra haladt a célja felé.

Természetesen találkozott az útja során segítőkkel és olyanokkal is akik akadályozni próbálták őt a célja elérésében. De végül sikerrel járt és célba jutott.

**Hétfő:** kezdődött a kaland. Kicsit nehezen indultunk megtervezett napirendünket figyelembe véve, de ez volt az első táborunk. A meghirdetett reggel 9 órai kezdésre még csak tizenketten érkeztek az előző napi istentiszteleten bejelentett 32 gyerekből. 11 óra felé kissé megnövekedett a létszám. (Sajnos nem jött el minden jelentkező, ezért az előre lefixált ebéd megrendelését is módosítani kellett. A hét végére azonban teljes lett a keret.) Végre elkezdhattuk a programot. Mivel? Tréfás reggeli tornával. „Vágjuk a fát az erdőben. El is menjek? Ne is menjek? Fejsze is van fűrész is van. Hát akkor induljunk!” Miután mozogtunk egy kicsit, kihirdettük az alapvető szabályokat, és a formaságok lerendezése után tíz-

raiztunk, hogy legyen erőnk a vándorutunk próbatételeihez. Az étkezés délelőtt és délután természetesen kint a templomkertben történt. Ragyogó időnk volt egész héten. Az ebédet a közelünkben lévő Don Pepe étteremben kaptuk. Természetesen délelőttönként volt bibliai tanítás is. Azután sokat énekeltünk és játszottunk. Nagy hőség idején a gyülekezeti teremben folytak a foglalkozások. Reggeli tornával kezdtünk minden nap, de a sakkverseny, az izgalmas csocsóbajnokság, a rögtönzött „Ki mit tud?” (a gyerekek kívánságára) és a délutáni kvíz is mind-mind fontos kiegészítői voltak a programunknak.

Az első napon a Romlás városából indultunk, és a hosszú útra készítettünk egy sarut és egy tarisznyát. A tarisznyába mindenki kapott három darab különböző színű kövecskét. Ezek a kövek jelképezték a bűneinket, amelyet magunkkal cipelünk egészen addig, amíg meg nem bánjuk őket és le nem tesszük a Megváltónk keresztje alá. De el is kell jutnunk odáig. Ha rátaláltunk a keskeny útra, arról bizony nem szabad letérni. Szegény kis zarándokaink eltévesztették az utat, letértek, ezért elsüllyedtek a Romlás mocsarában. (A mocsáron való átkelés izgalmas feladatot jelentett kicsiknek és nagyoknak egyaránt.) Aztán segítséget kaptak és megmenekültek.

**Kedd:** a zarándokok megérkeztek a kereszthez, ahol megszabadultak a terheiktől, mert megbánták bűneiket. Kaptak egy kulcsot és egy tekerccset. Mindkettőre nagyon kellett vigyázniuk, mert csak azok segítségével tudtak bemenni a Mennyei városba. Jól haladtak a kis zarándokok az úton, ám a szoros kapu előtt észrevették, hogy elvesztették a tekerccsüket, ezért vissza kellett fordulniuk, és meg kellett keresniük azt. Itt is különböző feladatokat kellett teljesíteni a gyerekeknek, de csak egymást segítve tudtak előbbre jutni. Végül át-

mehtek a szoros kapun, és egy palotához érkeztek. Késő este volt, ezért a palota úrnője vendégül látta a jövevényeket. Természetesen alaposan kikérdezte őket az úticéljaik felől.

**Szerda:** a kis zarándokok történeteket hallhattak Jézusról. Majd miután kipihenték magukat, útnak indultak a vendéglátójuktól ajándékba kapott fegyverzettel. Találkoztak Apollionnal, Romlás városának urával, aki bűneiket felemlgetve vissza akarta őket vinni a Romlás városába. (Itt meg kellett vívniuk Apollionnal, és le kellett győzniük, ami a palotában kapott ajándékok segítségével sikerült is. A gyerekek kétféleképpen játszották el a történetet, először mint egy színdarabot, azután kint a kertben csatáztak.) Ezek után egyéb próbák vártak rájuk. Végül megérkeztek a Hiúság városába.

**Csütörtök:** a nap eseményei a Hiúság városában kezdődtek. Itt bíróság elé állították és elítélték őket. Egy jóakaró segítségével megmenekültek, azonban megint rossz irányba indultak, és így a Kétségbeesés óriásának földjére értek. Az óriás börtönbe zárta őket. Elkeseredésükben imádkozni kezdtek, és akkor eszükbe jutott a kulcs, amit a keresztnél kaptak. De hogyan lehet kinyitni vele az ajtót? Hiszen nem ismerik a kódot. (A gyerekeknek a teremben is és a kertben is különféle csapatversenyben kellett részt venniük. 3 csapat volt. Természetesen a kicsiknek könnyebb feltételek mellett.)

**Péntek,** az utolsó nap: Itt is volt izgalom, mert a kis zarándokokat eltérítette egy idegen. Az Álom erdejében találták magukat, ahol bármennyire álmosak voltak is, nem volt szabad elaludniuk. Jézusról kezdtek beszélgetni, így sikerült ébren maradniuk és kijutniuk az erdőből. Végül egy folyón kellett átkelniük, és az akadályok legyőzése után a Mennyei város kapujához érkeztek, és a tekerccsel bejuthattak a Mennyei városba.

Sok-sok játék mellett feladataik is voltak. Például amikor agyagoztak vagy sógyurmáztak, papírt hajtogattak és sárkányt építettek. Vagy amikor lerajzolták a szörnyet és Apolliont (a történet két szereplőjét) a képzeletük szerint, aztán egyvalaki a csapatukból megnézte a másik csapat rajzát, azután a saját csapatának elmesélte amit látott, és a csapat megrajzolta az elbeszélés szerinti képet. Természetesen utána megnéztük a rajzokat, az eredetit és a másolatot, azután közösen megszavaztuk a pontbeli értékét és jutalomban részesítettük mind a két csapatot. Ja, majdnem elfelejtettem mondani, hogy a tábor ideje alatt a „zarándoktallér” volt a forgalomban. Három csapatba osztottuk a gyermekeinket. Minden csapatnak volt egy színe és egy nagy perselye. Ebbe gyűjtötték nagy szorgalommal a tallérjaikat. Mindent jutalmaztunk: magatartást, játékokban való részvételt, a feladatok megoldását, a segítőkészséget. Szóval mindent.

Az étteremből nyílt egy „ugráló” és játszószoza is, nagy üveglablakkal. (Így szemmel tarthattuk a csemetéinket.) Nem tudom a gyerekek voltak evésnél olyan gyorsak, vagy mi voltunk lassúak, de az biztos hogy jól kiugrálták magukat, amíg mindenki megkapta és



elfogyasztotta a bőséges ebédjét, amivel megvoltunk elégedve. Talán csak a pizza nem aratott osztatlan sikert. Ebédről visszatérve a táborunkba, akik szükségét érezték alhattak egy jót a kis házban, mások meg rajzfilmet nézhettek a gyülekezeti teremben.

Az utolsó napon rendeztünk egy kis táborzáró ünnepséget, ahol a gyerekek kis műsort adtak elő a szüleiknek. Aztán pedig kihirdettük a tallérok alapján a csapatverseny állását. Mindenki kapott ajándékot. Végezetül, de nem utolsó sorban, szeretnénk megköszönni a gyülekezetnek a sok-sok finom falatot amivel elláttak minket, mert az ellátásunk már itt a földön is mennyei volt. Továbbá szeretném megköszönni a szolgálatot minden kedves testvéremnek: azoknak akik a konyhán segítettek, akik süteményeket készítettek a részünkre, akik tanítottak, akik a kézműves foglalkozást vezették, és azoknak akik a háttérben voltak bármily módon közreműködői a táborunk sikerének (pl. technikai és filmes segítséget adtak).

Isten áldása kísérte minden résztvevőnket, megóvott minket minden bajtól.

„Hallelu, Hallelu, Hallelu, Halleluja, Áldd az Urat. Hallelu, Hallelu, Hallelu, Halleluja, Áldd az Urat. Áldd az Urat Halleluja, Áldd az Urat Halleluja. Áldd az Urat Halleluja, Áldd az Urat!”

Azt gondolom, hiszem és remélem, hogy mindnyájan jól éreztük magunkat ebben a táborban. Végezetül hálás szívvel mondunk köszönetet a gyülekezet lelkészének, aki maga is igen nagy lelkesedéssel és vidámsággal járult hozzá az első falvai hittantáborunk megtartásához és sikeréhez, amelyről a vasárnapi istentisztelet végén tettünk bizonyosságot.

*Áldás Békesség. Az Úr a dicsőség.*

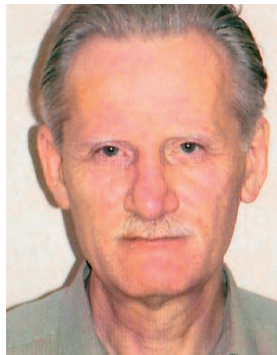
*Némethné Zsuzsa „a tábor koordinátora”  
(ahogy András lelkész nevezett.)*



Hosszú utat rendelt az én Istenem, amíg az Ő nyájába térhettem. Egy kis vidéki városban, Tatán nőttem fel. Engem a református vallásban kereszteltek meg, anyám felekezete szerint 1951.-ben. A nyarakat Budapesten, keresztszüleimnél töltöttem, akik templomi esküjüket hitből megtartó emberek voltak. Minden alkalmat megragadtak arra, hogy velem Istenről, a világ isteni rendjéről, Jézus Krisztusról beszéljenek. Sok-sok évig csak figyelmes hallgatója, passzív „elszenvedője” voltam ezeknek a monológoknak, nem érintettek meg személyesen.

Szüleim, mintegy szakköri foglalkozásként beírtattak hittanra is, ahová talán pár hónapig jártam. Másik iskolába kerültem, elmaradoztam a hittan órákról, ami meggyökeredett, hogy már férfikoromban elemi erővel sarjadjon ki emléke bennem – gyönyörűséges zsolnáruk *„Mint a szép Híves patakra, a szarvas kívánkozik, lelkem úgy óhajt Uramra, és hozzá fohászkodik”*. És persze a történetek az ősatyákról. Tehát a Magvető a helyén volt, végezte dolgát. Az iskolában kezdtek érdekelni a társadalmi kérdések: miért van szegénység és gazdagság, az emberi, társadalmi viszonyokban miért uralkodik a hatalomvágy, az erőszak. Hogyan létezhetett a történelemben a gyűlölet olyan foka, mely más népek módszeres kiirtásához vezetett. Miért létezik hazugság és alakoskodás, álszent magatartás. Vajha létezne egy igazságos társadalom, s benne sok-sok művelt, nemes lelkű ember. Megoldást a test és lélek szabadságának kiteljesítésében véltem megtalálni. Csak szabadulni a szülői ház béklyóitól, a társadalmi konvencióktól. Csak máshogyan élni. Útravalóként, kísérőként persze ott volt a rock zene, s körülötte lévő díszletei, társutasai. A húszas éveimben jártam. Tanulni, majd dolgozni Budapestre jöttem. Keressem és találtam: „*Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet*”(Lk. 19.10.)

Jött az első kézfogás Tőle. Keresztanyám hívására elmentem vele egy szabadkeresztyén gyülekezet Ő utcai imaházába. Itt nyílt meg értelmem Isten élő Igéjére, az evangélium erejére. A közösségbe tartozók arcáról, viselkedéséből az a harmónia áradt felém, melynek elérését oly nagyon vágytam.



Megkaptam első Bibliámat – olvastam is. Ennek ellenére fétve őriztettem bűnöcskéimet. Túlon túl erős maradt bennem a földi világ történéseinek szeretete. Elbizakodottságomban balgán hittem azt, hogy eljövendő életemben magam is képes leszek úrrá lenni saját- és környezetem lelki történésein. Nincs szükségem Jézusra ehhez.

Megházasodtam, három fiunk született. Sok, sok munkával, tisztos anyagi biztonságban éltünk. Bűnös,

nagyravágyó természetem, a mások feletti uralkodni vágyásom azonban évről évré, szinte észrevétlenül növekedett bennem. Egy napon a Sátán ereje oda juttatott, hogy elhagyjam azokat, akik szerettek, megbíztak bennem. Feleségemet, gyermekeimet.

Belenéztem abba a rettenetes sötét és hideg semmibe, amivé tettem magam, s elborzadtam a látványtól így nem mehet tovább, ez az út a kárhózatba visz. Ebből a mélységből kiáltottam az Úrhoz: küldj szabadítást Uram! S Ő most is a helyén volt. Meglátta velem, hogy hozzá az út Jézusunk kereszthalálán át vezet, Őt kell megváltómként elfogadnom.

Ezután adott elem apróbb nagyobb jeleket, küldött személyeket, akik kézen fogtak. Első helyen feleségemet, akit addig nem voltam képes megkérdezni: hiszi-e, hogy életünk szerzője az élő Isten? Pedig elhívta őt is, mint kedves kis konfirmandust, hogy alkalmas időben példájává válhasson az önzetlen szeretetnek, hűségnek, állhatatosságnak

Az én Uram hazatérésre hívott. Az övei közé, az Ő egyházába. 2001.-ben elkezdtünk járni a Rákosfalvai gyülekezetbe. A következő évben itt kértünk áldást 25 éves házasságunkra. Értelmet kaptak a gyermekkoromban először hallott zsolnárok, az ifjúkorból felszóló evangéliumi tanítások. Minden, minden beteljesedik. Az elmúlt évben tettem tanúságot ősz fejjel hitemről a konfirmáció keretében. Az Úr szent lelke azóta is velem jár, időről időre megújít, ellát élményekkel. Keresem a szolgálatot a gyülekezetben, talán a szolgálat is megtalál engem.

Az Úr adjon erőt, békességet, jókedvet ezek elvégzésére!

Blastik Henrik

## Szentföldi úti beszámoló

### III. rész

#### GALILEA

„Jézus nyomában járva” zarándokúti beszámolómat, a Galileában fellelhető szenthelyek bemutatásával folytatom, ahol a Testvérekkel két napot tölthettünk el.

Elsőként kiemelném a Boldogmondások hegyén tett látogatásunkat, mely a Genezáreti tó partján, egy domboldalon, nem messze Kapernaumtól található. Itt telepedett le Jézus, itt a lejtős dombon vették őt körül a tanítványok és mindazok, akik tanítására figyelték. Számomra az egyik legmeghatóbb pillanat volt, amikor erre a helyszínre érkeztem, és legalább gondolatban odatelepedhettem Jézus lábához és hallgathattam őt. Máté evangéliumából olvastuk fel a Hegyi Beszédet, mely Jézus tanításainak megszerkesztett, csodálatos gyűjteménye. Szövege így kezdődik:

„Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméne a hegyre, és a mint leül vala, hozzáménének az ő tanítványai. És megnyitván száját, tanítja vala őket...” (Máté 5:1-2)

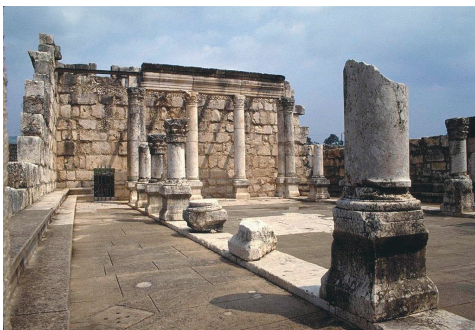


*Boldogmondások hegye*

A domb tetején egy modern templom áll, amelyet az olasz ferencesek építettek a 20. században. A templomba belépve megérinti az embert a Boldogmondások ereje, amelyek latinul fel vannak írva a nyolcszög alaprajzú kupola mezőiben. A templomból kilépve szép kilátás nyílik a tóra és a templomot körülvevő kertre. A Genezáreti tó partja nincs mindenhol beépítve, így a zarándokoknak megadatik az a természetes látvány is, amely a kétezer évvel ezelőtti képet mutatja. (modern mérésekkel igazolták, hogy akusztikailag ez a környék legjobb pontja ...)

Utunkat Kapernaum felkeresésével folytattuk, melynek neve az Ószövetségben még nem fordul elő, de valószínűsíthető, hogy a Kr.e. 2. században már lakott hely volt, Jézus korában pedig már jelentős település. Jézus számos csodát tett Kapernaumban és a környező vidéken. Itt gyógyította ki Péter feleségének anyját a lázból, egy gyermeket visszahozott az élők sorába, kigyógyított egy lep-rást, meggyógyította a centurió szolgáját. Számos tanítása közül itt tartotta példabeszédét a magvetőről, a konkolyról a búza között, a mustármagszemről, a földeken elrejtett kincsről és a halászhálóról. Azonban Kapernaum népe nem hitt Jézusban és ő emiatt megátkozta őket:

„Te is Kapernaum, a ki az édig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni, mert ha Sodomában történnek vala azok a csodák, a melyek te benned lőnek, mind a mai napig megmaradt volna. De mondom néktek, hogy Sodoma földének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néked.” (Máté 11:23-24)



**Kapernaum**

A 19-20. század fordulóján föltártak egy 3. századi zsinagógát, amelyet a fölé a hely fölé építettek, ahol a Jézus korabeli zsinagóga állt. Faragott szemöldökfáit gazdagon díszítik a zsidó szimbólumok, mint például a menóra, sófár, és a Frigyládát vívő szekér. Péter házáat egy bizánci templom maradványai alatt találták meg, mely fölé a 20. században egy modern templomot emeltek.

Galilea szenthelyei közül még kiemelném a Tábor hegyet, melynek 660 méteres csúcsáról lenyűgöző kilátás nyílik egész Alsó-Galileára. A bírák korában – Kr.e. 12. században – Debora profétanő és Bárak hadvezér a Tábor hegyen gyűjtötte össze seregeit a Sisera elleni győzelmes harcra. Nevét az Újszövetség nem említi, mégis tartja magát az a hagyomány, hogy Jézus megdicsőülése, színeváltozása ezen a helyen történt.

*„És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvivé őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozék előttük. És a ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet. És megjelenik nekik Mózes Illéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal.” (Márk 9:2-4)*

Az első templom, 422 előtt épült. A keresztetek idejében a bencésekre bízták a Tábor

hegyet és 1228-ban magyar pálosok is jöttek a hegyre. 1236-ban a szultán parancsára a Tábor hegy összes szentélyét lerombolták, a szerzeteseket pedig meggyilkolták. A mai – 20. századi – templomot a híres itáliai építész, Antonio Berluzzi tervei szerint emelték és elmondható róla, hogy a Szentföld egyik legszebb temploma. Az Átváltozás Bazilika belső terét az oszlopok templomhajókra osztják, a középső egy félkör alakú szentéllyel zárul. A szentély kupolájának jellegzetessége az átváltozás gyönyörű arany mozaikból kirakott ábrázolása. Krisztus közepén áll, körbeveszik őt a próféták Mózes és Illés, alul pedig Péter, Jakab és János van ábrázolva. Három zárt kápolna idézi Péter azon javaslatát, hogy három templom épített, egyet-egyét Jézusnak, Mózesnek és Illésnek.

Galileában tett zarándok utunkban, kiemelkedő jelentőségű volt Názáret felkeresése, hiszen Jézus itt nőtt fel, itt töltötte eljelettségben élt éveit. Szűz Mária itt hallotta meg Gábiel angyaltól a Jézus születéséről szóló üzenetet. Az Egyiptomból való hazatérés után itt élt a Szent család, Jézus Názáretből indult el nyilvános fellépésére. Ezért nevezték a galileai Názáretből való prófétának, vagy egyszerűen csak „Názáreti”-nek. A város legfontosabb látnivalója az Angyali üdvözlés temploma. A 20. század hatvanas éveiben épült, a ma is látható és működő hatalmas modern templom - a világ római katolikus közösségeinek összefogásával - a kicsiny barlanglakás fölé, amelyben a keresztyén hagyomány szerint, a fiatal názáreti szűznek, Máriának, megjelent Gábiel, az angyal:

*„ És monda neki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK. Ez nagy léssen, és a*

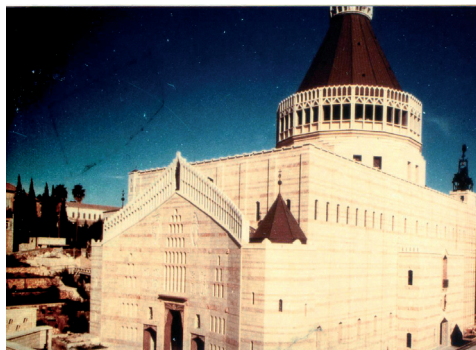
*Magasságos Fiának hívatatik, és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét. És uralkodik a Jákób házában mindörökké, és az ő királyságának vége nem lesz.*” (Lukács 1: 30-33)

A bazilika szomszédságában található a Szent József templom. Mária és József igen közel lakhattak egymáshoz – a hagyomány szerint – és erre a korabeli szokások adnak magyarázatot. A fiatalok már 14-16 éves korukban eljegyezték azzal, akit szüleik kiválasztottak számukra. A jegyesség teljes hűségre kötelezett. A menyasszony szüleivel lakott, a vőlegény meg igyekezett a közelében szállást szerezni magának.



*Taborhegy*

A Szent József templom alagsorában üvegpadló alatt látható az a – hagyomány szerinti



*Nazareth*

– ács és asztalos műhely, amelyben József dolgozott, és amelyben a gyermek Jézus is segédkezett neki. A templom melletti ferences kolostorban, a ferencesek múzeumában miseruha gyűjtemény látható, a világ minden részéből gyűjtötték az itt található anyagot. Magyar érdekesség, hogy köztük van az is, amelyet Szent István királyunk felesége, Gizella királyné hímezett.

A megszületendő Jézus Krisztus hírének örömeivel és hitével zárom úti beszámoló harmadik részét.

A következő részben visszatérünk Júdea földjére, és a karácsonyi számunkban Betlehem lesz az úti beszámoló középpontjában.

*Biszák Ágnes*

## Gyülekezeti csendes hétvége Tahiban gyermekszemmel

A mostani csendes hétvége Tahiban volt. Már a helyszín is csodálatos volt. A nagy dombok tetején ott állt egy templom, egy pingpongasztal és a ház. A pingpongasztalon nagy csatákat lehetett vívni. A templomban voltak a reggeli, délelőtti, esti áhítatok. Lent az ebédlő és a kávézó található. A kávézóban érdemes volt inni, mert egy ital csak 100 Ft-ba került. Az

ebédlőben jobbnál jobb ételeket készítettek. Amíg az áhítat tartott addig Anci mama vigyázott a kisebbekre. Ők nagyon sok játékot játszottak. Szombat délután vetélkedő volt. Vasárnap úrvacsorás istentisztelet és az ebéd után már mindenki indult hazafelé.

*Kiss Bendegúz*

## Történet a sündisznóról, aki simogatásra vágyott

Egyszer volt, hol nem volt, kerek erdő közepén élt egyszer egy sündisznó. Nagyon mogorva sündisznó volt, legalábbis ezt tartották róla. Mindenkiel csak morgott, mindennel elégedetlen volt, és még ha jó szándékkal közeledtek hozzá, akkor is tüskés gombóccá gömbölyödött, csak úgy meredeztek kifelé a tüskéi. Nem is közeledett hát hozzá senki jó szándékkal sündisznó-émlékezet óta. Az erdő állatai már nem is tudták, honnan olyan biztosak benne, hogy a sündisznóhoz nem érdemes jó szándékkal közeledni. Egyszerűen csak biztosak voltak benne. Egymás között csak morogtak rá, és ha néha mégis szóba elegyedtek vele, legfeljebb csak az időjárásról folyt a kurta társalgás.

Azt viszont soha senkinek nem jutott eszébe megkérdezni tőle, fáj-e a szíve. Pedig bizony nagyon fáj a szíve. Világéletében arra vágyott, hogy megsimogassák. De a szúrós tüskéktől senki sem fért hozzá. Valaha régen akadtak néhányan, akik megpróbálták, de ahogy tüskéivel megbökte őket, mind megharagudtak. Azóta senki sem próbálkozott. Így éldegélt a sündisznó napról napra és évről évre, míg egyszer éppen az erdei ösvény egyik szélétől igyekezett a másik felé, amikor vidáman ugrádozó lépteiket hallott, egy kislány közeledett, aki szinte reptült lefelé a lejtőn, s közben egy víg dalocskát énekelt. Amint a sündisznó észrevette a kislányt, abban a szempillantásban összegömbölyödött, amint ez már szokása volt. A kislány csak ekkor figyelt fel a tüskés gombócra.

– Süni! – kiáltott fel nagy örömmel, és le-guggolt a sündisznó mellé. A sündisznó szeretne volna szemügyre venni a kislányt, de az orrát sem merte kidugni.

– Kedves Süni, bújj elő a kedvemért kérlete a kislány, szeretnék megsimogatni!

A sündisznó szíve megdobbant a tüskék alatt. Ilyesmit már olyan régen mondtak neki,

hogy talán nem is mondtak sohasem. Már majdnem kidugta a fejét tüskés páncélja alól, de valami mégis visszatartotta. A kislány tovább kérlelte:

– Kedves Süni, kérlek csak az orrocskádat, hadd érintsem meg.

A süninnek könny szökött a szemébe. Szerencsére nem láthatta senki biztonságos rejtekében. Valami kedveset akart válaszolni a kislánynak, már a nyelvén is volt, aztán mégis más lett belőle. „Hagyj békén. Engem nem lehet megsimogatni.” – morogta, és abban a pillanatban meg is bánta, de nem volt ereje bocsánatot kérni.

– Ne haragudj rám, én csak jót akartam. – mondta a kislány és elszomorodott.

– Persze, persze, hm... – mormogta a sündisznó, mert nem tudta, mit is mondjon.

– Hát, akkor Isten veled, kedves Süni. Talán majd máskor. – és a kislány továbbindult, egy kicsit lassabban, mint ahogyan jött, de az erdő szépsége hamarosan visszaszerezte jókedvét.

A sündisznó a távolból még hallotta dudorászását. Szeretett volna utána kiáltani:

– Gyere vissza! – de egy hang sem jött ki a torkán. Teltek-múltak a napok, és mindegyre ez járt az eszében, talán majd máskor. Magának sem merte bevallani, de a szíve mélyén egyre csak arra várt, hogy a kislány egyszer majd visszatér.



S a kislány hamarosan visszatért. Most már messziről észrevette a sünit. Halkan és óvatosan közeledett, nehogy megijessze. A süni is észrevette a kislányt. A biztonság kedvéért most is összegömbölyödött, de előzőleg még titkon alaposan szemügyre vette a várva várt jövevényt. Csak úgy vert a szíve a tüskerengeteg alatt. A kislány halkan és finoman ereszkedett le mellé.

– Itt vagyok. – suttogta.

A süni borzasztóan izgult, hogy megint elrontja az egészet.

– Hát, Isten hozott. – mondta akadozva, és nagyon megkönnyebbült, hogy sikerült kimondania.

– Most megengeded, hogy megsimogassalak?

A sündisznó összeszedte minden bátorságát, és félénken kidugta az orrát. A kislány feléje nyúlt, hogy megsimogassa, de amint a keze odaért volna, a sündisznó összerezzen, visszahúzta az orrát, és meredező tüskéi a kislány ujjába szaladtak. Még a vér is kiserkent belőle. A kislány feljajdult, ujját a szájába kapta, és sírva fakadt.

– Látod, mondtam én, előre megmondtam. – morgott a süni – Jobb lett volna, ha sohasz szólsz hozzám. Menj innét, hagyj magamra!

– Hálátlan vagy és igazságtalan! És utálatos! – sírt a kislány, és elrohant.

A sündisznó most már kétségbeesetten kiabált utána,

– Várj! Gyere vissza! Én nem akartam! Nem így akartam. Én világeletemben arra vágytam, hogy megsimogassanak! Soha senki nem simogatott meg! Te voltál az egyetlen, aki...

Már nem tudta folytatni. Hangja zokogásba fulladt. Csak úgy rázkódtak a tüskéi. A kislány még mindent hallott. Mégsem fordult vissza. Szaladt, csak szaladt, amíg egy patakhoz érkezett. Tovább már nem bírta a lába. Leült egy kő-

re a parton, és hatalmas könnycseppeket hullatott a patak vizébe. A patak meg csak halkan locsogott, és magával vitte a könnycseppeket. Így ült ott egy darabig. A patak olyan halkan locsogott, hogy egyszer csak a szívében is csend lett. És akkor fülébe csengtek a sündisznó szavai, amelyeket már nem akart meghallgatni.

– Soha senki nem simogatott meg!

Milyen türelmetlen voltam, és milyen értetlen gondolta. Megbuktam szeretetből. És újra könnyek gördültek végig az arcán. De ezek már nem a sértettség, hanem a megbánás tisztító könnyei voltak.

–Te voltál az egyetlen, aki. Az egyetlen!

Egy pillanatig még erőt gyűjtött, aztán letörölte könnyeit, és szaladt árkon-bokron át, vissza a sündisznóhoz, s ahogy rátalált, nem törődve a tüskékkel, úgy, amint volt, fölkapta és magához ölelte.

A süni meglepetésében még összegömbölyödni is elfelejtett, becsületből még kapálózott egy kicsit, és mondott valami olyasmit, hogy eressz el, vigyázz, meg foglak szűrni, de közben boldogan simult a kislányhoz, még a szíve dobogását is érezte.

– Én így szeretlek téged, a tüskéiddel együtt! És a barátod akarok lenni. – mondta a kislány, az örömtől elcsukló hangon. És csodák csodája, a tüskék nem szúrtak többé! Puhák és bársonyosak lettek, mint a selymes zöld pázsit. Mindnyájan félreismertünk mondta a kislány. Te kedves vagy és melegszívú, jó és szeretetreméltó.

A süni nem is tudta, hová legyen a boldogságtól. Világeletemben arra vágyott, hogy megsimogassák, de azt legtitikosabb álmaiban sem merte remélni, hogy egyszer lesz valaki, aki magához öleli. A süni és a kislány attól fogva barátok lettek. Az erdő állatai pedig mind ámultak a sündisznó átváltozásán.

*Ismeretlen szerző*

## A mohácsi vész és a reformáció

A mohácsi csatavesztést követő évtizedekben az ország mind politikailag, mind gazdaságilag, mind lelkileg megroppant. A csatában odaveszett a magyarság színe-java, sőt maga a király, II. Lajos is. A csüggedés, a kilátástalanság évtizedei köszöntöttek a magyar nép fiaira. Míg a török hódoltság területén a török tartotta rettegésben az ott lakókat, Magyarországnak ez időben két legitim királya is volt, ami megosztottságot és teljes káoszt hozott az országra. A nemzet dicsőségének, egykori büszkeségének immáron vége. A megalázottság, a csüggedés és a kiszolgáltatottság időszaka borult az országra. Ebben a mélyen letargikus időszakban indult meg a reformáció terjedése Magyarországon. Amit a politikai hatalom birtokosai képtelenek voltak megtenni, azt megtette az „új hit”: az újrakezdés lehetőségét hozta el a meggyötört szívű emberek számára. A reformáció Magyarországon a bűnökkel való szembenézést és a megtérés lehetőségét jelentette. (Bár így lenne napjainkban is...)

A XVI. században a török megszállásra mint Isten jogos büntetésére tekintettek, ami a múltban elkövetett bűnök következménye. Ekkor született meg a zsidó-magyar sorspárhuzam elmélete: ahogyan Isten bűneik miatt fogásba küldte a zsidókat Babilóniába, ugyanúgy a török megszállás mint Isten jogos büntetése fog a l m a z ó d o t t meg. Ez adta a reménységet is a meggyötört szívek számára,



Szegedi Kis István

mert ahogyan Isten megkönyörült a zsidó népen, ugyanúgy kegyelmet gyakorol a magyar nép felett is, ha bűnét megvallja és megtér Urához. Jól szemlélteti a kor gondolkodás módját egy korabeli vers Szegedi Gergely énekeskönyvéből (1569), melynek címe is igen sokatmondó: „Magyarország siralma, kinek romlása és nagy pusztulása a bálványimádásért, törvénytelenységért, kegyetlenségért, hamisságért és fertelmes életért lett.

... Tudjuk, hogy vétkeztünk, mert tégedet nem tiszteltünk,  
Mint atyánkat téged nem szeretttünk,  
Mint hatalmas urunkat, téged nem féltünk.  
Azért kell már tisztelnünk pogányokat, gyilkosokat,  
Paráznákat, bálványimádókat,  
Kiknek el kell viselnünk kemény igájakat.  
De mégis nincs mit tennünk, csak tehozzád kell folyamodnunk,  
Mert jól látjuk, hogy mind el kell vesszünk,  
Ha az mi bűneinkből hozzád meg nem térünk.  
Lássák meg a pogányok, hogy mireánk gondot viselsz,  
Kiket te szent igéddel legeltetsz,  
És noha megbántottunk, de tőled el nem vész...”

A reformációt elsősorban vándor prédikátorok terjesztették. Többségük kilétét ma már örök homály fedi. Mégis a leghíresebbek közülük Szegedi Kis István, Sztárai Mihály, Dévai Bíró Mátyás, vagy éppen Heltai Gáspár voltak. Míg a központi hatalom nem nézte jó szemmel tevékenységüket, Isten szolgáit ez nem igen zavarta, hűségesen hirdették Isten igéjét ott, ahol a legnagyobb volt a szükség. Tettükért nem egyszer börtön, és meghurcoltatás volt a jutalom, mégis lábuk nyomán gyülekezetek, iskolák alakultak. Egy-egy tudós prédikátor körül felpezsdült a kulturális élet, a nyilvános hitvitákon át a könyvnyomtatásig. Áldásos tevékenységük nyomán a XVI. század végére az ország 90%-a protestánssá lett. Ám ekkor kezdetét vette az ellenreformáció...

Gérczei Zoltán

## ALKALMAINK:

Istentisztelet	Vasárnap 10.órákor
<i>(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora osztás)</i>	
Gyermek istentisztelet	Vasárnap 10 órákor
<i>(az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)</i>	
Biblia óra	Csütörtök 18 órákor
Ifi óra	Péntek 18 30 órákor
Baba-mama klub	2 hetente kedd: 10 órákor
Szépkorúak klubja	2 hetente kedd 10 órákor
Szolgálók imaközössége	minden hónap második kedde: 18 órákor
Felnőtt konfirmációs imaközösség:	2 hetente szerda: 18 órákor

## HIVATALOS IDŐ:

<b>Kedd</b>	09:30-12:30-ig
<b>Csütörtök</b>	16:00-19:00-ig
<b>Péntek</b>	09:30-12:30-ig
<b>Vasárnap</b>	09:00-13:00-ig

## ELÉRHETŐSÉGEINK:

**CSENKI ANDRÁS** lelkipásztor és **KISS LÁSZLÓ** gondnok

Cím: 1106 Budapest, Kerepesi út 69.

Telefon: 260-6943

e-mail: [rakosfalva@gmail.com](mailto:rakosfalva@gmail.com)

[www.rakosfalva.net](http://www.rakosfalva.net)

**Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!**